

ZVON

PROSINEC / DECEMBER

2018

časopis krajanske rodiny v New Yorku

www.zvon.info

Po niečo vyše dvoch rokoch našej mini série sa dostávame na jej záver. Hoci sme si predstavili len tie hlavné mužské rehole, myslím, že pre mnohých z Vás to bolo zaujímavé a dúfam, že aj inšpirujúce čítanie. Dalo by sa určite napísať omnoho viac a takisto by si zasluhovali pozornosť aj ženské rehole. Tých je v Cirkvi ešte viac ako mužských a majú tiež rozmanitú a hlbokú spiritualitu. Len na okraj dodám, že mužské a ženské rehole v mnohých prípadoch vznikali ako sesterské odnože jedného rádu či spirituality – napríklad karmelitáni majú aj ženskú vetvu sestier a podobne.

Na záver si len zhrňme akúsi pointu toho, čo som chcel naznačiť – že Katolícka cirkev ponúka nesmierne rozmanité a bohaté duchovné dedičstvo, kde si každý, kto túži po duchovnom živote nájde to svoje. Nie je vôbec potrebné hľadať inde v nejakej exotike za hranicami Cirkvi. Ak máte otvorené srdce pre Ježiša a ste chcete ho v pokore prijať ako svojho osobného Boha a Stvoriteľa tak On Vás naplní pokojom a šťastím, po akom všetci túžime. On nás stvoril nielen na svoj obraz ale aj pre spoločenstvo a vzájomný vzťah s Ním, s Bohom, a potom aj medzi nami navzájom.

To známe heslo prvej rehole v Cirkvi – benediktínov: „ora et labora – modli sa a pracuj“, sa vinie ako niť dejinami rehoľného života Cirkvi. Na prvom mieste v živote Boh a rozhovor – vzťah s Ním. To nie je o neustálom prosení Boha o niečo, to je o kráčaní životom s Ježišom vedľa seba, v uvedomovaní si toho, že Boh je stále so mnou a môžem sa s Ním rozprávať o čomkoľvek alebo len tak byť v Jeho prítomnosti. Vidieť ho aj v druhých ľuďoch a „čítať“ čo a ako konkrétne mne Boh hovorí do života – či už cez ľudí alebo situácie, alebo aj cez moje vlastné srdce. Kde nachádzam pokoj, po čom túžim – kde ma to takpovediac ťahá.

Na druhom mieste je poctivá práca tou tiež môžeme chváliť Boha. Zobrať každý deň bez reptania na plecيا svoj kríž a plniť si svoje povinnosti. Vydávať aj takto svedectvo o vzťahu s Kristom, keď tam kde sa kolegovia sťažujú na prácu či ju flákajú ja sa budem snažiť o pozitívny

a poctivý prístup. Vstávať k deťom a snažiť sa prekonať únavu. Mat' ducha obety, ktorý dnes takmer úplne vymizol z verejného priestoru – obetovať sa za druhých aj v malých veciach, či vytrpieť bolesť bez sťažovania sa.

Myslím, že obidva tieto aspekty mníšskeho života nám môžu byť inšpiráciou. Žiť svoj život v neprestajnom dialógu s Bohom, ktorý je stále so mnou a žiť tú svoju každodennosť, s jej radosťami ale aj starosťami - aj vytrpieť niečo keď treba s pohľadom na Kristov kríž, kde Ježiš takisto prijal svoj údel bez reptania. Potom zakúsime aj ovocie života s Bohom a to už tu na Zemi a potom ešte mnohonásobne viac v nebi. Tým ovocím je pokoj, vnútorná radosť a šťastie zo života s Ježišom v srdci, ktorý je ale stále so mnou ako osoba a môj priateľ. A nielen priateľ ale aj Otec, ktorému záleží na svojich deťoch aj na tom čo ich trápi, celý život si nás vychováva pre nebo a vedie k dobrému. Na to je ale potrebné, aby sme spolupracovali a v pokore ho v srdci prijali ako svojho Pána a Boha a tiež sa snažili robiť dobro a nekonať zlo - hriech. Želám Vám teda pokorné srdce a mnoho radosti zo života s Ježišom.

Walk to Emmaus
Greg Joens

“TEN VÁŠ PAPEŽ je tak konzervativní, promiň mi to, ale já si přeji, aby už brzo zemřel”, tak se svěřila jedna spolupracovnice mému příteli Tomášovi před několika lety, když ještě žil papež Jan Pavel II. Jeho kolegyně byla nevěřící učitelka ve škole, ve které učil. Hned na druhý den shodou okolností se setkal s další kolegyní, hluboce věřící učitelkou, která se mu také svěřila, že je to prý nekřesťanské, ale ona si přeje, aby už papež dlouho nežil, protože je podle ní velký liberál.

Vidíte, jak se mnohokrát liší hodnocení a posudek lidí nejen na papeže a biskupy, ale také potažmo na kněze a představitele církve. Na setkání s našim biskupem v Brooklynské diecézi se i on vyjádřil, že se mu zdá, jako by se poprvé v dějinách církve v USA spojili krajní konzervativci a liberálové a útočí na církev. (problém, jak církev reaguje na řešení pedofilie u kleriků.)

Tomáš, který vede CCD program v naší farnosti, neskrývá bolest nad tím, co se děje v dnešní církvi. Nejvíce ho mrzí to, že lidé, kteří mají zodpovědnost za vedení diecézí, necítí nebo nevyjadřují bolest nad tím, co se děje. “Jsou to přece OTCOVÉ a ti by měli vyvinout maximum, aby změnili a napravili spáchané zlo”.

Když se Ježíš vrátil do nebe po svém zmrtvýchvstání, po slavnostním uvítání zavládla v nebi obrovská radost a nadšení. Oslavovalo se mohutně Ježíšovo vítězství nad smrtí a jeho založení Církve. Přece jenom archanděl Gabriel měl malou pochybnost a tak se zeptal: “Pane, teď když jsi započal dílo záchrany na zemi a nechal jsi ho zcela v rukou dvanácti apoštolů, aby to vše dokončili. Kdyby náhodou, nedej Bože, ti lidé zklamali, máš nějaký záložní program, program B?” Ježíš se k němu obrátil a řekl: “Ne NEMÁM”.

Ježíš nám všem, nejen papeži, biskupům a kněžím, dal velký a krásný úkol. Věří nám, protože nás miluje. Nezklamme jeho důvěru a budujme krásnou církev, kde lidé najdou přijetí, porozumění a především radostnou zvěst, že Ježíš je náš VYKUPITEL.

**Požehnaný Advent, který vyústí v oslavu Narození Páně,
Vám všem z celého srdce přeje a v modlitbách vyprošuje
Váš Fr. Antonín Kocurek,
farář krajanské rodiny.**

BBC names 100 most inspiring women of 2018 and you'll never guess who's on the list

by Deacon Greg Kandra

BBC 100 Women has announced its list of 100 inspiring and influential women from around the world for 2018. With their help we will explore a variety of themes, including using anger to spark action, and uncovering women from the shadows of history.

Ranging in age from 15 to 94, and from more than 60 countries, the BBC 100 Women list includes leaders, trailblazers and everyday heroes. Some will be telling us about what they will be putting in the Freedom Trash Can – our digital bin for all the items women feel hold them back.

Others will bring us stories of achievement against the odds – from the British woman who used her jail time to create an inspiring business, to the Afghan girl who was almost swapped for a boy.

Midway through the you find this unexpected name:

40) Jessica Hayes, 41 – Teacher, US.

Jessica is a consecrated virgin – vowing perpetual virginity as a bride of Christ – who teaches high-school theology classes and serves as a vocational adviser.

USA TODAY profiled her three years ago:

Jessica Hayes, an Indiana high school teacher, married the love of her life Aug. 15, in a touching, albeit irregular, ceremony. Contrary to what one might expect, Hayes was not marrying a boyfriend.

She was marrying Jesus Christ.

Standing alone in a bridal gown at the altar of the Cathedral of the Immaculate Conception in Fort Wayne, Ind., the 38-year old dropped to the floor. When the ceremony finished, Hayes joined a small, yet deeply devout group of Catholics known as “consecrated virgins.”

She became one of just 200 women in the United States and is currently the only consecrated virgin at the Fort Wayne-South Bend Diocese.

“Jessica, like Mary and the many consecrated virgins in the early history of the Church, several of whom are canonized saints, has heard the call of the Lord to live as His spouse,” Bishop Kevin Rhoades said in his homily. “The Church confirms this call as authentic. Jessica is making the courageous choice that our Blessed Mother made — the choice of virginity in order to consecrate herself totally to the love of God.”

Hayes herself wrote in OSV:

Years into my career as a high school religion teacher, though I enjoyed teaching and loved my students, I began to wonder if the frustrations I also experienced in my work were a sign that I ought to be doing something different with my life. I sought spiritual direction with this question in mind, and my director wisely pressed me to delve more deeply into the desires the Lord had placed in my heart. It was here where things really changed for me; I now had someone asking me new questions and holding me accountable for the answers. I could finally articulate where I found the most happiness: studying and teaching the Faith to young people, being available to serve my family and parish community, praying in the quiet solitude of my home. And I longed for one thing I didn't yet have: to give myself in a way I couldn't take back. It seemed that the idea of consecrated virginity lived in the world appeared to me through this discernment of my joys. In a moment of perfect clarity, I felt I was being offered everything that I most wanted. With St. Thérèse the Little Flower, my heart responded, "I choose all!"

Naděje

není laciným přesvědčením, že všechno dopadne dobře...

Aleš Opatrný

Když člověk listuje novinami, nenarazí na slovo "naděje" příliš často. Ještě tak na sportovní stránce najdeme úvahy o naději na postup do dalšího kola nebo na zisk medaile, na jiných stránkách, že získáme z fondů Evropské unie nějaký ten miliónek. Ale jak často se píše nebo mluví o tom, jakými nadějemi ten nebo onen člověk žije? Je vůbec slovo "naděje" chápáno jako slovo pro život silných a schopných lidí, nebo jen jako útěcha pro slabé a málo schopné?

Naděje, jak jí zná Bible - Starý a Nový zákon, není laciným přesvědčením, že všechno dobře dopadne nebo útěšnou myšlenkou, která má zpříjemnit současnou chvíli.

V Bibli je základní nadějí přesvědčení, že Bůh je věrný, a že své sliby naplní. To nám právě připomíná každý rok liturgie adventu: od zaslíbení a nadějí proroků k andělovu zvěstování a Mariinu a Josefovou očekávání narození dítěte. A tato naděje má důsledek i pro budoucnost: Bůh neoponechal a ani neoponechá v budoucnosti svět jen sobě samotnému. Nečeká nás jen konečná katastrofa nebo nějaký triumf zla. Ježíš přijde podruhé jako poslední slovo pozemských dějin, které vyřkne Bůh, a které je proto dobré, žádoucí a tedy očekávané.

Po sametové revoluci se přestal zakrývat křesťanský smysl Vánoc. Naopak, komerce se ho chopila a tak máme nejpozději od počátku adventu v obchodech a na ulicích stále před očima vánoční motivy, Betlém a koledy hrané dokolečka, že je mnohdy o Vánocích už ani nemůžeme slyšet. Ušlechtilí lidé po celé zemi pořádají v adventu vánoční koncerty ostošest. Všechno to končí rozbalením dárků o Štědrém dni.

*Advent se ztratil
A po Štědrém dnu je už jen volno.
Advent se neslaví.*

*Slaví se splněná přání
- tomu dnešní člověk rozumí.*

*Ale neslaví se naděje,
která je velkým tématem adventu.
Té totiž dnešní člověk mnohdy nerozumí.*

*Nenechme si jí vzít my, křesťané.
Máme šanci i v tomto adventu
vniknout hlouběji do jejího tajemství.*

Vánoční znovuzrození

(jednoho manželství)

(vyprávění jednoho manžela)

Byli jsme mladí manželé a o těch Vánocích jsme měli před rozvodem. Už jsme měli vyplněné formuláře. Ale vlastně – vlastně jsme se měli pořád rádi. Já jsem měl „svou hrdost“, manželka měla „svou hrdost“, a nemohli jsme se odhodlat k tomu, abychom jeden řekl druhému, že rozvádět se nemá smysl. Člověk tolikrát myslí, že je hrdý, a zatím je jenom ješitný.

Žili jsme v jednom bytě – Ale nežili jsme spolu. Žili jsme vedle sebe. Kolik lidí žije v jednom bytě, a přitom žijí jenom vedle sebe, a ne spolu. Kvůli dětem jsme sice vyzdobili vánoční stromek, ale já ani manželka jsme se na tyhle Vánoce netěšili, poprvé v životě. Dětem jsme Vánoce kazit nechtěli. A tak jsme jim i pomáhali stavět betlém - rovnali jsme figurky starého betléma a děti se nám svýma maličkýma rukama pletly do práce.

A náhle manželka ukázala Jezulátko. Pohlédla na mě. Ten pohled nikdy nezapomenu, ten pohled svítil odhodláním, zmatkem i láskou.

„Hele,“ řekla.

„Co?“

„Hele, dnes se narodí Ježíšek...“ Mlčela. „Co kdybychom se dnes narodili znovu i my dva?“

Pohlédl jsem na ni. Naše hlavy byly tak blízko, jedna vedle druhé. Sklonil jsem se k ní a políbil jsem ji. Děti si všimly našeho polibku a hned k nám popolezly a smály se, museli jsme je oba políbit také. Pak manželka vzlykla a položila Jezulátko do jesliček.

Andělská vteřina? Vy sbíráte andělské vteřiny, že? Píšete o nich? Tak tohle byla andělská vteřina. Tohle byla naše andělská vteřina, při které se rozhodlo o zbytku našeho života i o životech našich dětí. Často na ni vzpomínám. A vzpomínáme na ni s manželkou každý rok, když stavíme betlém. Už ho stavíme s vnoučaty. A uvědomujeme si, jak smutně by asi vypadaly naše životy i životy našich dětí, kdyby se tehdy nenarodil Ježíšek v našem betlémě... Kdybychom se s manželkou na sebe tehdy nepodívali. Kdyby v sobě nenalezla dostatek odvahy, aby mi řekla to svoje rozhodující „hele“.

Někdy stačí trochu odvahy. Jen trochu odvahy. A zachrání se šťastný život tolika lidem.

z knihy Ježíšek pro mě,
vydal(o): Karmelitánské nakladatelství Kostelní Vydří

V sobotu 24. listopadu 2018 v časných ranních hodinách zemřel po krátké nemoci, vzácný člověk a také můj přítel, **Tonda Kočica**. Zemřel v nedožitéch 72 letech. Wake bude v pátek 30. listopadu v pohřebním ústavě John Krtil na 70 ulici a 1. Avenue, Manhattan. Zádušní mše svatá bude následující den v sobotu 1. prosince v kostele Sv. Jana Nepomuckého na 66. ulici a 1. Avenue, Manhattan v 10.30 dopoledne. Tondo, kolika lidem jsi pomohl, ví sám Bůh. Budeš nám všem chybět.

Fr. Antonín

Odpočinutí věčné dej mu, ó Pane, a světlo věčné ať mu svítí. Ať odpočívá v pokoji.

IF ANYONE ELSE IS SPEAKING IN THE TEMPLE OF YOUR SOUL, JESUS WILL KEEP STILL, AS IF HE WERE NOT AT HOME. AND HE IS NOT AT HOME WHEREVER THERE ARE STRANGE GUESTS-GUESTS WITH WHOM THE SOUL HOLDS CONVERSATION, GUESTS WHO ARE SEEKING TO BARGAIN. IF JESUS IS TO SPEAK AND BE HEARD, THE SOUL MUST BE ALONE AND QUIET.

MEISTER ECKHART

Děkujeme za podporu české misie a Zvonu

v minulém období přispěli:

Jaromir Cinciala, Josef Brettl, Tonda a Helena Kocica, Milada Stastna, Bohdan a Jirina Kowalyk, Helen Otypka, Tonka Habek, Jirina Zaros, Dr. Miro Burjetka, Jirina a Frank Vasek, Thoma Kremr, St. John Nepomucene Parish.

O mše svaté a modlitbu za zemřelé zvláště v měsíci listopadu požádali:

rodina Bláhova, Henry a Mary Michtalik, Růžena Bunžová, Bohdan a Jiřina Kowalykovi, Libuše Král, Elena Samek, rodina Krupkova, Helen Otýpka, Georgia Chamberlain, Heda Krátká, Jana Bortánková

1. listopadu

„Poslední soud. Michelangelo a tajemství Sixtínské kaple" je velkolepým představením, které můžou vidět nejen milovníci tohoto renesančního umělce v římském Auditoriu. Jedná se o show plnou speciálních efektů a technologií, kdy se jeviště i hlediště auditoria promění v Sixtinskou kapli a fresky Michelangela ožijí. Pokud se chystáte do Říma, nenechte si představení ujít, shlédnout ho můžete i celou divadelní sezónu v roce 2019.

5. listopadu

We are called to commit ourselves to ensure anti-Semitism is banned from the human community. Pope Francis stressed this to delegates of the World Congress of Mountain Jews from different countries this morning in the Vatican, as he stressed the importance of friendship between Catholics and Jews, “who share the same roots,” and underscored why a Christian must never be an anti-Semite.

7. listopadu

after being imprisoned for nine years (June 2009), accused of blasphemy and sentenced to death, Pakistani Christian Asia Bibi, 47, was freed and transferred to a secret location, reported “Vatican News”, stressing the uncertainties of her future.

8. listopadu

Olomoucký arcibiskup Jan Graubner se společně s dalšími lidmi vydal do iráckých měst zničených bojovníky tzv. Islámského státu, aby zmapoval potřeby obyvatel v místech poznamenaných válečnými událostmi.

16. listopadu

Za “vítězství zdravého rozumu” označili američtí biskupové novou právní úpravu, kterou Trumpova administrativa znovu zavádí: výhradu svědomí z náboženských a etických důvodů.

22. listopadu

Nový apoštolský nuncius, diplomatický zástupce Vatikánu v ČR, Charles Daniel Balvo přiletěl do ČR. Na pražském letišti Václava Havla ho přivítal předseda ČBK Dominik Duka OP, místopředseda ČBK Jan Graubner a generální sekretář ČBK Stanislav Příbyl.

22. listopadu

Ve 110 letech zemřela v Polsku Cecylia Roszaková, která byla považována za nejstarší řádovou sestru na světě, a která během druhé světové války zachraňovala Židy. Roszaková zemřela v dominikánském klášteře v Krakově.

NĚCO PRO ZASMÁNÍ

Anglický biskup Alfons Woodcliff přicestoval do New Yorku. Jeden zdejší bulvární novinář se ho zeptal, zda navštíví také místní proslulé noční podniky. Biskup odpověděl velice vyhybavě: „Copak vy máze v New Yorku nějaké noční podniky?“ Další den byly v onom bulvárním tisku na první straně palcové titulky: První otázka biskupa Woodclifa po příjezdu do New Yorku: „Jsou v New Yorku nějaké noční podniky?“

Blahopřejeme k narozeninám

v **měsíci prosinci**: Lucie Reynolds 1. prosince, Adriana Čušková 6. prosince, Emilie Kováčik 6. prosince, Rev. Jan Czudek 6. prosince, Rev. Antonín Kocurek 7. prosince, Věra Combs 8. prosince, Helen Hlinka 9. prosince, Božena Smrčka 11. prosince, Zdenka Rosenberg 11. prosince, Václav Solfronk 18. prosince, Leia Reynolds 20. prosince, Jaroslav Sýkora 22. prosince, Martina Ester Nehybka 26. prosince, Zuzka Petrová 31. prosince.

úmysly mší svatých v prosinci 2018

datum	úmysl	dárce
2. prosince	Za Boží ochranu rodiny Bláhů a Krausů	rodina Bláhova
5. prosince	Za zemřelé rodiče Klusáčkovy	B. a J. Kowalykovi
8. prosince	Za zemřelého Josefa Zolmana	manželka Jaroslava
9. prosince	Na poděkování za dar života	Fr. Antonín
12. prosince	For deceased and living Janos' family	Pat a Ed Babor
14. prosince	Za rodiče Bláhovy a syna Františka s manželkou	rodina Bláhova
16. prosince	Za krajanskou rodinu	
19. prosince	For living & deceased Semenishyn's family	Pat a Ed Babor
23. prosince	Za zemřelého manžela Vítězslava Hlavatého	manželka Anna
25. prosince	Za krajanskou rodinu - Slavnost Narození Páně	
30. prosince	Za Jiřího a Annu Kořeňovských a dceru	B. a J. Kowalykovi

Přijďte oslavit Narození našeho Pána Ježíše Krista 25. prosince 10.30 v kostele Panny Marie Karmelské

ZVON vydává Czech Catholic Mission in NYC, Inc 110-06 Queens Blvd. Forest Hills, NY 11375 Tel: (718) 575 8959 - šeky na podporu pro časopis a misi: Czech Catholic Mission in NYC - na mše svaté: Rev. Antonín Kocurek - Krajanské bohoslužby jsou každou neděli v 10.30 am v dolním kostele Panny Marie Karmelské 23-25 Newtown Ave, Astoria NY příležitost ke sv. zpovědi před i po mši svaté. Po bohoslužbách následuje společné pohoštění v Parish Hall - adresa českého kněze: Rev. Antonín Kocurek, 110-06 Queens Blvd., Forest Hills, NY 11375 Tel: (718) 575 8959 - E-mail: zvonnews@gmail.com web: www.zvon.info
Slovenská mše sv. každou neděli v 10.15 u sv. Jana Nepomuckého na Manhattanu
(1st Ave a 66th St.) <http://www.luxnewyork.net>

osobnosti

Ferdinand Peroutka

*6. února 1895, Praha – †20. dubna 1978, New York

ZNÁMKA K 100 LETĚMU VÝROČÍ NAROZENÍ
FERDINANDA PEROUTKY

Jako poslední osobnost, kterou si připomeneme v roce, kdy oslavujeme 100 let výročí založení Československa, představujeme člověka, který žil dlouhá léta v New Yorku. Vy starší si ho jistě pamatujete.

Ferdinand Peroutka se narodil v Praze, otec byl inspektorem státních drah. V roce 1905 začal studovat gymnázium, ale krátce před maturitou školu opustil a byl zaměstnán jako výtvarný referent Času. Před odvodem do armády na počátku 1. světové války se nějaký čas ukrýval v Rakousku a Německu. Nakonec byl pro zdravotní nezpůsobilost vojenské služby zproštěn.

Po převratu pokračoval Ferdinand Peroutka v žurnalistické práci. V letech 1919 - 1923 pracoval jako redaktor deníku Tribuna, v letech 1924 - 39 byl šéfredaktorem týdeníku Přítomnost. Zároveň byl politickým redaktorem deníku Lidové

noviny, kde byl jeho kolegou i Karel Čapek, se kterým se přátelil a patřil k jeho pátečníkům. Za 2. světové války byl Ferdinand Peroutka v letech 1939 - 45 vězněn v koncentračních táborech v Dachau a Buchwaldu. Po osvobození se vrátil k žurnalistice v novinách Svobodné noviny a Dnešek. V roce 1948 pro zásadní nesouhlas s komunismem odešel Ferdinand Peroutka natrvalo do exilu. Krátce pobýval v Anglii a v roce 1950 se odstěhoval do USA. Bydlel v New Yorku a v letech 1951 - 61 byl ředitelem československého vysílání Svobodné Evropy, s níž stále pracoval i později.

„Je nikým nepřipomínaná, snad zamlčovaná epizoda ze začátku roku 1945... Představitelé západních demokratických států se scházeli se zástupci sovětskými k poslednímu jednání o podmínkách míru. V té chvíli se veřejně ozval Mr. Bullitt, bývalý americký vyslanec v Rusku. Privil, že jak vývoj pozoruje, baltické státy Polsko, Rumunsko, Maďarsko, Československo, budou co nevidět ovládnuty sovětským Ruskem. Zdvihla se vlna rozhořčení. Velký počet reprezentativních intelektuálů a církevních hodnostářů podepsal prohlášení, v němž byl Bullitt obviněn z podloudné, špinavé, slizké propagandy proti spolupráci západní demokracie se sovětským Ruskem. Také Einstein, muž s největší pověstí v té době, podepsal... Uplynul rok a baltické státy Polsko, Rumunsko a Maďarsko skutečně byly ovládnuty Ruskem... Intelektuálové, kteří podepsali prohlášení, dále opovrhovali Bullittem a vážili si sebe.“ — Ferdinand Peroutka